

Handel og Skibs fart, som har været afgørende. Dog har for enkelte af dem ogsaa andre Hensyn været medbestemmende, saasom Ønsket om at virke for en forøget Trafik til Kjøbenhavn's Frihavn, Tilstedeværelsen af en stor dansk Koloni paa eller i Nærheden af Pladsen og for Konstantinopels, Bangkok's og Shanghais Vedkommende den Konsulerne i disse Byer tillagte Domsmyndighed i Kraft af Loven af 15de Februar 1895.

I fem Tilfælde ere to Stæder opførte alternativt, idet man er gaaet ud fra, at der ingen Grund vilde være til Ansættelse af lønnet Konsul eller Vicekonsul i en af dem, naar en saadan fandtes i den anden.

ad § 2.

Klasseinddelingen er foretagen dels under Hensyn til Posternes Vigtighed dels paa Grundlag af et Skøn over, hvorvidt Livet i de paagældende Byer kan antages at være mere eller mindre dyrt. For saa vidt dette Skøn i paakommende Tilfælde maatte vise sig mindre nøjagtigt, forbeholder Udenrigsministeriet sig at søge Fejlen rettet ved særlig Bevilling paa de aarlige Finanslove.

ad § 3.

Motivet hertil er dels Hensynet til Befolkningen, dels Usikkerheden af, at der uddannes et større Antal Vicekonsuler, blandt hvilke senere Konsulerne kunne rekruteret.

ad § 4.

Efter at Loven af 14de April 1893 er traadt i Kraft, har det oftere vist sig vanskeligt at faa ledige Konsulater og Vicekonsulater besatte paa tilfredsstillende Maade, og mange Konsuler have til Ministeriet beklaget sig over, at de ere nødt til af deres egne Midler at afholde en væsentlig Del af de med Konsulstillingen følgende Udgifter, en Utilfredshed, der endog gentagne Gange har ført til, at de paagældende Konsuler og Vicekonsuler have ansøgt om og erholdt deres Afsted.

Shvorvel Udenrigsministeriet i flere foresaldne Tilfælde har maattet anerkende, at Billighed talte for at bevilge et Tilskud til Andragernes Kontorhold, har man dog ikke kunnet gøre det paa Grund af manglende Lovhjemmel. Vel tillader Loven af 14de April 1893 §§ 4 og 6 Ministeriet under visse Betingelser at indrømme Godtgørelse for bortfalden Konsulatsgift af danske Skibe og Kontorholdsvederlag, men disse Betingelser kunne overhovedet ikke opfyldes af Konsulater og Vicekonsulater i Byer, der ikke ere Havnesteder eller, om saa er, der ikke besøgtes af danske Skibe i Aarene 1891—93. Ikke desmindre er Antallet af Forretninger ved adskillige af disse Konsulater og Vicekonsulater særdeles bethdeligt.

Udenrigsministeriet maa derfor ønske en udvidet Bemyndigelse til at bevilge Kontorholdsvederlag til ulønnede Konsulatembedsmænd paa Stæder, hvor Forretningernes Mængde anbefaler det.